

Augusti 2010

Utkast från IASB om redovisning av försäkringsavtal

Denna artikel sammanfattar IASBs utkast ED/2010/8 Försäkringsavtal (utkastet) som publicerades den 30 juli 2010. Remisstiden på utkastet går ut den 30 november 2010.

I utkastet föreslås en ny standard för redovisning av försäkringsavtal som ska ersätta IFRS 4 Försäkringsavtal. Förslaget presenterar den första heltäckande redovisningsmodellen enligt IFRS för försäkringsavtal och förväntas ha en väsentlig påverkan för företag som ställer ut försäkringsavtal. Utkastet föreslår inte något datum för ikraftträdande för den nya standarden eftersom IASB planerar ytterligare en remiss för förslag av datum för ikraftträdande tillsammans med andra standards som ges ut 2011.

Förslaget innehåller en heltäckande värderingsmodell för alla typer av försäkringsavtal som ställts ut med ett modifierat tillvägagångssätt för avtal med kort löptid. Värderingsmodellen baseras på en "fullgörande" målsättning som återspeglar det faktum att ett företag i allmänhet förväntas att fullgöra sina skulder över tiden genom att betala försäkringsersättningar till försäkringstagare i takt med att de förfaller, snarare än att överföra skulderna till en tredje part.

Bakgrund

IASB publicerade 2004 IFRS 4, en tillfällig standard, som representerade den första fasen av deras försäkringsprojekt. Vid den tidpunkten strävade IASB efter att minimera antalet förändringar i tillämpade redovisningsprinciper för att undvika ändringar som i sin tur eventuellt hade behövt ändras i den andra fasen av försäkringsprojektet och tillät därför

företag att fortsätta tillämpa de flesta av sina tidigare redovisningsprinciper för försäkringsavtal. Den andra fasen av försäkringsprojektet inleddes med att IASB i maj 2007 publicerade *Preliminary Views on Insurance Contracts* som var en diskussionspromemoria som fokuserade på försäljningsvärde ("exit value") som ansats för värdering av försäkringsavtal. Förslagen i utkastet är ett resultat av omfattande överläggningar efter publiceringen av diskussionspromemorian.

Förslagen förväntas få en väsentlig påverkan på alla företag som ställer ut försäkringsavtal. Utöver ändringar i redovisningsprinciper så kan förslagen också komma att påverka system, data, processer och bredare affärsaspekter.

Samarbete med FASB

IASB har utvecklat förslagen tillsammans med FASB. IASB och FASB har dragit samma slutsatser på många områden, men har kommit till olika slutsatser när det gäller vissa aspekter såsom tillämpningsområde och värderingsmodell.

FASB planerar att publicera en diskussionspromemoria för att samla in ytterligare synpunkter från sina intressenter. Diskussionspromemorian förväntas presentera IASBs förslag i utkastet, FASBs preliminära beslut och en jämförelse mellan dessa två och med existerande redovisningsregler enligt US GAAP för försäkringsavtal. FASB förväntas att

publicera sin diskussionspromemoria senare detta kvartal med en remissperiod som slutar samtidigt som remisstiden går ut för IASBs utkast.

Sammanfattning av förslagen

Värderingsmodellen baseras på en princip om att försäkringsavtal är ett paket av olika kassaflöden som består av kassa-inflöden (premier) och kassautflöden (försäkringsersättningar och kostnader). Värderingsmodellen som är tillämplig på hela paketet av kassaflöden använder följande byggstenar;

- en aktuell uppskattning av framtida kassaflöden
- en diskonteringsränta som justerar dessa kassaflöden för pengars tidsvärde
- en explicit justering för risk, och
- en restmarginal.

För avtal med kort löptid så är en modifierad version av värderingsmodellen tillämplig.

Företag har ofta väsentliga kostnader för försäljning, initiering och riskbedömning av nya försäkringsavtal, även kallade anskaffningskostnader. Utkastet föreslår att ett företag ska inkludera anskaffningskostnader som är särkostnader för avtal som faktiskt tecknats som en del av avtalets kassaflöden. Som en konsekvens kommer sådana anskaffningskostnader att påverka resultatet under försäkringens

löptid och inte i samband med att avtalet tecknas. Andra anskaffningskostnader som inte är särkostnader ska redovisas som kostnad när de uppstår.

Förslaget innehåller också

- ändrade kriterier för uppdelning av depositionsandelar ("unbundling") för komponenter i försäkringsavtal som inte är derivat;
- ändrad presentation i rapporten över finansiell ställning och i totalresultatet;
- byggstensansats för återförsäkringsavtal;
- en ansats baserad på förväntade förluster för kreditrisk i återförsäkrings-tillgångar;
- vägledning för redovisning av investeringsavtal med diskretionär del ("DPF"), inklusive en komplettering av definitionen av diskretionär del jämfört med IFRS 4;
- ändrad vägledning för redovisning av rörelseförvärv och beståndsöverlåtelse samt
- omfattande upplysningskrav.

Definition och tillämpningsområde för ett försäkringsavtal

Förslagets definition av ett försäkringsavtal är konsistent med definitionen i IFRS 4. Enligt förslaget är ett försäkringsavtal ett avtal enligt vilket en part (försäkringsgivaren) accepterar en betydande försäkringsrisk från en annan part (försäkringstagaren) genom att gå med på att ersätta försäkringstagaren om en angiven oviss framtida händelse (den försäkrade händelsen) har en negativ inverkan på försäkringstagaren.

Förslagen i utkastet är tillämpligt på samtliga försäkringsavtal (inklusive återförsäkringsavtal) som ett företag säljer och återförsäkringsavtal som ett företag köper, förutom de undantag som beskrivs nedan. Finansiella instrument som innehåller diskretionär del ingår också i utkastets tillämpningsområde. De föreslagna undantagen från tillämpningsområdet är liknande de som finns i IFRS 4 förutom att det finns tillkommande undantag för vissa typer av avtal med fasta avgifter (t.ex. underhållsavtal där den som tillhan-

dahåller tjänsten åtar sig att reparera viss specifik utrustning när denna upphör att fungera) och för restvärdesgarantier som tillhandahålls av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist. Följande är undantaget från förslagets tillämpningsområde:

- Produktgarantier som utfärdas av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist.
- Arbetsgivares tillgångar och skulder enligt pensionsstiftelser och pensionsförpliktelser redovisade enligt förmånsbestämda pensionsplaner.
- Avtalsenliga rättigheter eller avtalsenliga förpliktelser som är villkorade av framtida utnyttjande av, eller rätt att utnyttja, en icke-finansiell post
- Restvärdesgarantier som tillhandahålls av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist liksom en leasetagares restvärde som garanteras i ett finansiellt leasingavtal.
- Serviceavtal med fast pris som har som huvudsakligt syfte att tillhandahålla service, men som exponerar den som tillhandahåller servicen mot risk eftersom nivån av service beror på en osäker framtida händelse;
- Villkorad tilläggsköpeskilling som fordran eller skuld i ett företagsförvärv
- Direkta försäkringsavtal som företaget innehar (det vill säga direkta försäkringsavtal där företaget är försäkringstagare). En återförsäkringstagare ska dock tillämpa denna standard på återförsäkringsavtal som det innehar.

I utkastet föreslås också att den särskilda definitionen av finansiella garantiavtal som finns i IFRS 4 och IAS 39 Finansiella Instrument; Redovisning och Värdering tas bort, samt den tillhörande vägledning för värdering i IAS 39 också tas bort.

Alla utgivna finansiella garantiavtal som uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal ingår i tillämpningsområdet för den föreslagna IFRS för försäkringsavtal.

Initial redovisning och borttagande från rapporten över finansiell ställning

Enligt förslaget ska ett företag redovisa en försäkringsskuld eller försäkringstillgång när företaget blir part i ett försäk-

ringsavtal, vilket är den tidigaste av följande två tidpunkter;

- När företaget är bundet av försäkringsavtalets villkor; och
- När företaget först är exponerad för risk enligt avtalet. Detta är när företaget inte längre kan ta tillbaks sitt åtagande att tillhandahålla försäkringsskydd till försäkringstagaren för försäkrade händelser och inte längre har rätten att omvärdera risken hos den specifika försäkringstagaren och, som ett resultat, inte längre kan ändra priset för att fullt ut reflektera denna risk.

En försäkringsskuld ska tas bort från rapporten över finansiell ställning när den är utsläckt dvs när åtagandet som specificeras i försäkringsavtalet fullgörs, annulleras eller upphör.

Värderingsmodellen

Vid den initiala redovisningen ska ett företag värdera ett avtal som summan av:

- Värdet av de diskonterade kassaflöden som uppstår när försäkringsavtalet fullgörs, som består av
  - Ett explicit, objektiva och sannolikhetsvägt estimat (dvs. väntevärde) av framtida kassautflöden minskat med de framtida kassainflöden som kommer att uppstå när företaget fullgör försäkringsavtalet;
  - En diskonteringsränta som justerar dessa kassaflöden för pengars tidsvärde; och
  - En riskjustering som utgörs av ett explicit estimat av effekterna av osäkerheten kring kassaflödenas belopp och tidpunkt; och
- En restmarginal som eliminerar vinst som uppstår vid den initiala redovisningen av avtalet.

Dessa komponenter beskrivs i utkastet som "byggstenarna".

Löpande värderas ett försäkringsavtal som summan av;

- Värdet av de diskonterade kassaflöden som uppstår när försäkringsavtalet fullgörs beräknat på respektive balansdag för att reflektera förändrade aktuella estimat; och
- Det återstående beloppet av restmarginalen.

Värdet av de diskonterade kassaflöden som uppstår när försäkringsavtalet fullgörs reflekterar inte risken för att företaget inte kan fullgöra betalningarna, vare sig initialt eller löpande.

Byggstenarna

Framtida kassaflöden

Estimaten av kassaflöden för en portfölj av avtal inkluderar direkta kassainflöden (premier) och kassautflöden såsom utbetalningar av försäkringsersättningar, skaderegleringskostnader, fribrev, återköp resultatdelning, anskaffningskostnader som är särkostnader samt andra kostnader för att förvalta avtalen, som uppstår i portföljen. Kassaflödena inkluderar också uppskattade kassaflöden från optioner och garantier i avtalet som inte redovisas separat.

Avtalens kassaflöden inkluderas i den utsträckning som de ingår i avtalet. I förslaget ingår kassaflöden i avtalet om företaget måste tillhandahålla försäkringsskydd eller inte har rätt att göra en ny bedömning av risken gentemot den enskilde försäkringstagaren, och som ett resultat inte kan sätta ett pris som fullt ut reflekterar denna risk. Till exempel ingår framtida förnyelsepremier (och bedömda kostnader) om företaget måste tillhandahålla framtida försäkringsskydd till en förutbestämd premie.

Estimaten av kassaflöden ska

- Vara explicita;
- Reflektera företagets perspektiv men ska för marknadsvariabler (som t.ex. räntor) vara konsistenta med marknadens priser
- På ett objektivt sätt inkludera all tillgänglig information
- Vara aktuella; och
- Bara inkludera kassaflöden som ingår i avtalet

Effekten av förändring i estimat av dessa kassaflöden ska redovisas i resultatet i den period då estimaten ändras.

Pengars tidsvärde

Enligt förslaget ska ett företag justera framtida kassaflöden för pengars tidsvärde genom att använda en diskonteringsränta som är konsistent med

kassaflöden som har egenskaper som återspeglar försäkringsavtalets (t ex tidpunkt för betalningar, valuta och likviditet).

Om kassaflödena från ett avtal inte beror på avkastningen från specifika tillgångar, ska diskonteringsräntan återspegla avkastningskurvan för instrument som har ingen eller försumbar kreditrisk, justerad för skillnaden i likviditet mellan dessa instrument och försäkringsavtalet.

Riskjustering

Justering för risk återspeglar det maximala belopp som företaget rationellt skulle betala för att bli befriad från risken att de slutliga kassaflödena för fullgörandet av försäkringsavtalet är högre än de förväntade. Utkastet innehåller vägledning för tillämpning som diskuterar tekniker för att skatta riskjusteringen. Dessa tekniker är begränsade till tre ansatser (konfidensnivå, villkorat VaR-mått ("conditional tail expectation") och kapitalkostnad). Förslaget kräver inte något särskilt mått för konfidensnivå och villkorat VaR-mått för att kalibrera riskjusteringen.

I vissa fall kan vissa eller alla kassaflöden i försäkringsavtalet replikeras med en tillgång med avseende på belopp, tidpunkt och osäkerhet. Oaktat det generella kravet av separata skattningar av framtida kassaflöden, diskonteringsräntor och riskjustering, så indikerar utkastet att en ansats med att replikera tillgångarna baserad på tillgångens verkliga värde kan vara möjligt.

Restmarginal

En restmarginal uppstår när nuvärdet av kassaflödena för fullgörande av avtalet är mindre än noll. Om nuvärdet av dessa kassaflöden vid den initiala redovisningen däremot är positivt (dvs. det förväntade nuvärdet av kassautflöden plus riskjustering är större än nuvärdet av framtida kassainflöden), ska detta belopp omedelbart redovisas som en förlust i resultatet.

Restmarginalen bestäms vid den initiala redovisningen på en portföljnivå för avtal som ingås vid ungefär samma tidpunkt och har samma försäkringsperiod. Restmarginalen bestäms och fixeras vid den initiala redovisningen. Marginalen redovisas sedan i resultatet över försäkringens

löptid på ett systematiskt sätt som bäst återspeglar exponeringen för försäkringsrisk, antingen på basis av tidens gång eller på de förväntade tidpunkterna för utbetalningar av försäkringsersättningar om detta mönster avviker väsentligt från tidens gång. Ett företag ska redovisa ränta på det redovisade beloppet av restmarginalen och använda en diskonteringsränta som bestäms vid den initiala redovisningen för att återspegla pengars tidsvärde.

Alternativ ansats med sammansatt marginal

I IASBs och FASBs överväganden, så har FASB föredragit en värderingsmodell som inte innehåller en separat riskjustering och restmarginal, utan som istället kombinerar dessa i en enda sammansatt marginal som ska redovisas i resultatet över en period som kombinerar perioden då försäkringsskydd tillhandahålls respektive perioden under vilken försäkringsersättningar ska betalas ut enligt försäkringsavtalet. Utkastet efterfrågar remissynpunkter på vilken av dessa två ansatser som intressenterna skulle föredra.

Anskaffningskostnader

Enligt förslaget ska anskaffningskostnader som är särkostnader (försäljningskostnader, kostnader för riskbedömning, samt andra särkostnader för att initiera ett försäkringsavtal som inte skulle ha uppstått om inte ett visst försäkringsavtal hade tecknats) inkluderas i nuvärdet av kassaflöden för fullgörande av avtalet. Alla andra anskaffningskostnader ska redovisas som en kostnad när de uppstår. Till skillnad från andra kassaflöden, så görs bedömningen av huruvida anskaffningskostnaderna är särkostnader och därför ska ingå i kassaflödena för fullgörandet av avtalet på individuell avtalsnivå snarare än på portföljnivå.

Försäkringsskuld före inträffad skada

Förslaget innehåller en justerad värderingsansats för försäkringsskulder före inträffad skada ("pre-claim liability") för avtal med kort löptid. Modellen avser att utgöra en approximation för byggstensansatsen under perioden då försäkringsskydd tillhandahålls. Enligt modellen är

avtal "med kort löptid" avtal där försäkringskydd tillhandahålls under en period av ungefär 12 månader eller kortare och som inte innehåller några inbäddade optioner eller derivat som väsentligen påverkar variabiliteten i kassaflöden.

Försäkringsskulden före inträffad skada består av (a) försäkringsåtagandet före inträffad skada ("pre-claims obligation") minskat med (b) nuvärdet av framtida premier som ingår i avtalet.

Enligt denna värderingsansats ska ett företag värdera sitt försäkringsåtagande före inträffad skada vid den initiala redovisningen som (i) erhållen premie plus (ii) nuvärdet av framtida premier som ingår i avtalet minskat med (iii) anskaffningskostnader som är särkostnader.

Försäkringsåtagandet före inträffad skada periodiseras under försäkringsperioden på ett systematiskt sätt som återspeglar exponeringen av att tillhandahålla försäkringskydd, antingen på basis av tidens gång eller av de förväntade tidpunkterna för försäkringsfall och försäkringsersättningar om detta mönster är väsentligt annorlunda.

Företaget ska också periodisera ränta baserad på det redovisade värdet av försäkringsskulden före inträffad skada.

Om avtalet är ett förlustavtal, ska det överskjutande beloppet mellan nuvärdet av kassaflöden för att fullgöra avtalet och det redovisade beloppet av försäkringsåtagandet före inträffad skada redovisas som en tillkommande skuld och kostnad.

Uppdelning av depositionsandelar ("unbundling")

Vissa försäkringsavtal innehåller en eller flera komponenter som skulle vara inom ramen för tillämpningsområdet för en annan IFRS om företaget redovisade dessa komponenter separat t ex en investeringskomponent (finansiell) eller servicekomponent. Om komponenten inte är nära relaterad till försäkringsskyddet som det specificeras i försäkringsavtalet, föreslår utkastet att företaget redovisar och värderar denna komponent separat.

Utkastet innehåller exempel på de mest vanligt förekommande komponenterna som inte är nära relaterade till försäkringsskyddet och som skulle kräva separat redovisning och värdering;

- En investeringskomponent som återspeglar ett kontosaldo som krediteras en explicit avkastning baserad på avkastningen på en portfölj av underliggande tillgångar. Räntan ska överföra all avkastning på tillgångarna men kan innehålla en garanti om minimiavkastning;
- Ett inbäddat derivat som ska separeras från värdkontraktet enligt IAS 39; och
- Avtalsvillkor som avser varor och tjänster som inte är nära relaterade till försäkringsskyddet men som har kombinerats i ett avtal med detta skydd av skäl som saknar affärsmässig substans.

Presentation i rapporten över finansiell ställning och i totalresultatet

Utkastet föreslår att ett företag presenterar varje portfölj av försäkringsavtal som en separat post inom försäkringstillgångar eller skulder från försäkringsavtal. Det föreslås också att ett företag presenterar en grupp av tillgångar som är kopplade till fondförsäkringsavtal som en separat post skiljd från företagets övriga tillgångar och den del av skulderna som är kopplade till denna grupp också ska presenteras som en separat post skiljd från företagets övriga skulder. Återförsäkringstillgångar får inte redovisas netto mot skulder från försäkringsavtal.

Utkastet föreslår en ny presentation i totalresultatet som följer den föreslagna värderingsmodellen. Enligt utkastet, ska alla intäkter och kostnader från försäkringsavtal redovisas i resultatet. Den totala marginalens två delar ska presenteras uppdelad (i noter eller direkt i de finansiella rapporterna) för att visa förändringen i riskmarginalen och resultatföringen av restmarginalen.

Andra poster som ska presenteras i totalresultatet inkluderar; vinster vid den första redovisningen av återförsäkring köpt av en cedent, förluster av försäkringsavtal som

förvärvats i en beståndsöverlåtelse och förluster av direktförsäkringsavtal. Dessa poster ska presenteras uppdelade antingen i noter eller direkt i totalresultatet. Vidare ska separata poster finnas i totalresultatet för anskaffningskostnader som inte är särkostnader på en individuell avtalsnivå; justeringar av utfall och estimat, uppdelade i not eller direkt i totalresultatet, av skillnader mellan faktiska kassaflöden och tidigare estimat, justeringar av framtida kassaflöden och förändringar av diskonteringsränta samt nedskrivningsförluster på återförsäkringstillgångar. Separat presentation på egen rad krävs även för ränta på skulder från försäkringsavtal. Intäkter och kostnader från fondförsäkringsavtal presenteras på en egen rad.

Premier och försäkringsersättningar redovisas generellt inte i totalresultatet eftersom de representerar regleringar av tillgångar och skulder från försäkringsavtal istället för intäkter och kostnader. Men för avtal med kort löptid där den alternativa värderingsansatsen för försäkringsskulder före skada kan användas, ska den totala marginalen delas upp i delposter som återspeglar premieintäkt, försäkringsersättningar och andra kostnader, periodisering av anskaffningskostnader som är särkostnader och förändringar i tillkommande skulder för förlustavtal.

Andra förslag

Andra områden som omfattas av utkastet inkluderar;

- Vägledning för redovisning av inbäddade derivat som är konsistent med den nuvarande vägledningen för tillämpning i IAS 39;
- Vägledning för redovisning av återförsäkringsavtal som följer byggstensansatsen och inkluderar en modell som bygger på förväntade förluster för återförsäkringstillgångar;
- Vägledning för redovisning av investeringsavtal som innehåller diskretionär del, inklusive en mer begränsad definition av diskretionär del jämfört med IFRS 4;
- Regler om att försäkringsavtal som resulterar i kassaflöden i utländsk valuta ska hanteras som monetära poster i enlighet med IAS 21 Effekterna av ändrade valutakurser;

- Ändrad vägledning för redovisning av rörelseförvärv som inkluderar initial värdering av förvärvade försäkringsavtal till det högsta av verkligt värde och värdet av de diskonterade kassaflöden som uppstår när försäkringsavtalet fullgörs;
- Ändrad vägledning för redovisning av beståndsöverlåtelse; och
- Utökade upplysningskrav i jämförelse med IFRS 4 som omfattar kvalitativa och kvantitativa upplysningar om belopp som uppstår från försäkringsavtal, vilket i sin tur innefattar en avstämning av förändringen mellan ingående och utgående balans, metoder och indata som används för värderingen; samt omfattningen och egenskaperna på de risker som uppstår på grund av försäkringsavtal.

Datum för ikraftträdande och övergångsregler

Utkastet anger inte något datum för ikraftträdande eller om förslaget kan tillämpas i förtid. IASB planerar en ytterligare remiss när det gäller dessa frågor tillsammans med datum för ikraftträdande för andra föreslagna IFRS som ska ges ut under 2011 tillsammans med FASB. IASB kommer att överväga att försena datum för ikraftträdande för IFRS 9 (som för närvarande träder ikraft för räkenskapsår som påbörjas 1 januari 2013

eller senare) om den nya IFRS för försäkringsavtal får ett senare datum för ikraftträdande än 2013 så att ett företag inte behöver gå igenom två omgångar med förändringar inom en kort tidsperiod.

När det gäller övergångsreglerna så föreslår utkastet att vid början av den tidigaste perioden som presenteras i de finansiella rapporterna, ska ett företag med en motsvarande justering av balanserat resultat;

- Ta upp existerande portföljer med försäkringsavtal till värdet av de diskonterade kassaflöden som uppstår när försäkringsavtalet fullgörs. Värderingen vid övergången och löpande inkluderar inte någon restmarginal för dessa avtal eftersom IASB anser att det dels skulle bli kostsamt och dels subjektivt eftersom värderingen görs i efterhand.
- Tidigare redovisas förutbetalda anskaffningskostnader ska bokas bort.
- Immateriella tillgångar relaterade till försäkringsavtal som uppstått i samband med rörelseförvärv ska bokas bort (gäller dock inte immateriella tillgångar såsom kundrelationer och kundregister som hänför sig till möjliga framtida avtal).

Det är tillåtet men inte obligatoriskt att klassificera om finansiella tillgångar redovisade till verkligt värde via resultatet vid ingången av den tidigaste period som

presenteras i de finansiella rapporterna i samband med att förslaget börjar tillämpas, om detta minskar inkonsekvenser i värdering eller redovisning. Omklassificeringen är en förändring av värderingsprincip i enlighet med IAS 8 Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel. Ett företag ska redovisa den ackumulerade effekten av denna omklassificering som en justering av öppningsbalansen till balanserat resultat för den tidigaste perioden som presenteras och ta bort eventuella balanser från verkligt värdereserven.

Vidare så befrias ett företag från att lämna upplysningar om tidigare opublicerad information om skadeutveckling som inträffat tidigare än fem år innan det första räkenskapsår då förslaget tillämpas. Ett företag måste lämna upplysningar om det inte är praktiskt möjligt att ta fram information om skadeutvecklingen som inträffat före början på den tidigaste period som presenteras.

Dessa övergångsregler ska tillämpas både av företag som tillämpar IFRS för första gången och av företag som för närvarande redovisar enligt IFRS.

Remisstid

IASB inbjuder till att lämna kommentarer på förslagen senast den 30 november 2010.

Denna artikel är en översättning från KPMG UKs artikel Briefing Sheet Exposure Draft ED/2010/8 Insurance Contracts.

En kommande publikation från KPMG UK New on the Horizon: Insurance contracts kommer att ge mer detaljer om utkastet och behandla tillämpningsfrågor. Om du kostnadsfritt vill beställa den skriften var vänlig maila Jennifer Elfver på mailadress: jennifer.elfver@kpmg.se

Anders Torgander
anders.torgander@kpmg.se
Tel: 08-723 92 66

Informationen i detta material tillhandahålls av KPMG i Sverige endast i syfte att erbjuda våra kunder allmän information och kan inte ersätta professionell rådgivning i enskilda ärenden. Kontakta någon av våra revisorer eller specialister för professionell rådgivning i varje specifikt fall.

© 2010 KPMG AB, a Swedish limited liability company and a member firm of the KPMG network of independent member firms affiliated with KPMG International Cooperative ("KPMG International"), a Swiss entity. All rights reserved.